

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1576/2025
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Filipa Brezovsky, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Filipa Brezovsky, адвоката Јанка Вршка, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 599/24 од 16.01.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 240/25 од 26.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Filipa Brezovsky, адвоката Јанка Вршка, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 599/24 од 16.01.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 240/25 од 26.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 599/24 од 16.01.2025. године окривљени Filipa Brezovsky оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.04.2024. године када је лишен слободе, па надаље.

На основу одредбе члана 88. Кривичног законика окривљеном Filipu Brezovsky изречена је мера безбедности протеривања странца из земље у трајању од 5 година рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

На основу одредбе члана 87. у вези члана 246. став 8. Кривичног законика окривљеном Filipu Brezovsky изречена је мера безбедности одузимања предмета таксативно наведених у изреци пресуде под тачкама од 1) до 40), који су од окривљеног одузети по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Нови Сад, ПС Бачки Петровац од 23.04.2024. године, који ће се по правноснажности пресуде доставити Дирекцији за управљање одузетом имовином.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да делимично накнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 348.288,03 динара, од којег је износ од 216.663,00 динара, дужан уплатити на рачун ВЈТ у Новом Саду, а износ од 131.625,00 динара, на рачун ОЈТ у Новом Саду, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је ослобођен плаћања трошкова спровођења из ОЗ у Новом Саду и паушала, који трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 240/25 од 26.08.2025. године одбијене су као неосноване, жалбе бранилаца окривљеног Filipa Brezovsky и пресуда Основног суда у Новом Саду К 599/24 од 16.01.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Filipa Brezovsky, адвокат Јанко Вршка, због повреда одредби члана 15. и 16. ЗКП, које наводи у образложењу захтева, из кога произилази да исти подноси и због повреде одредбе члана 440. и 460. ЗКП, као и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду уз наредбу да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Filipa Brezovsky, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Filipa Brezovsky, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим – другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, износи сопствено мишљење да изрека пресуде, не садржи сва битна обележја бића кривичног дела из члана 246. став 7. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен, не бавећи се при томе садржином чињеничног описа и законским елементима предметног кривичног дела, већ ове наводе образлаже истицањем да је на ову околност указивао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, док другостепени суд ове жалбене

наводе није разматрао, чиме по оцени Врховног суда, указује на повреду одредбе члана 460. ЗКП.

Надаље, бранилац у захтеву полази од садржине изреке првостепене пресуде, из које произилази да је окривљени оглашен кривим због радње извршења неовлашћено поседовање супстанце за коју зна да је намењена за производњу опојних дрога (толуен), али износи сопствени став да такво чињенично утврђење, не указује на постојање свих релевантних чињеница, које би оправдале закључак суда о постојању кривичног дела из члана 246. став 7. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен. У том смислу, бранилац оспорава да је на основу изведених доказа поуздано утврђена свест окривљеног о намени супстанце, као и постојање умишљаја и суштински истиче да су евентуалне сумње у погледу одлучних чињеница, цењене на штету окривљеног, чиме је повређена одредба члана 15. ЗКП, као и начело *in dubio pro reo*, из члана 16. став 5. ЗКП, будући да је правноснажна пресуда донета на основу недоказаних претпоставки.

Поред овога, бранилац наводима захтева оспорава и оцену доказа, и то пре свега исказ вештака, који оцењује као контрадикторан и несагласан са осталим доказима, а на ком исказу је, према његовом ставу, заснована правноснажна пресуда.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним пресудама (члан 440. ЗКП).

Осталим наводима захтева, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводећи да суд није дао образложење у погледу околности које се односе на намену и коришћење остале опреме и њен значај за производњу дроге.

Међутим, како одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде одредби чланова 15, 16, 440. и 460. ЗКП, као ни због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Filipa Brezovsky, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Filipa Brezovsky, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић ,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић